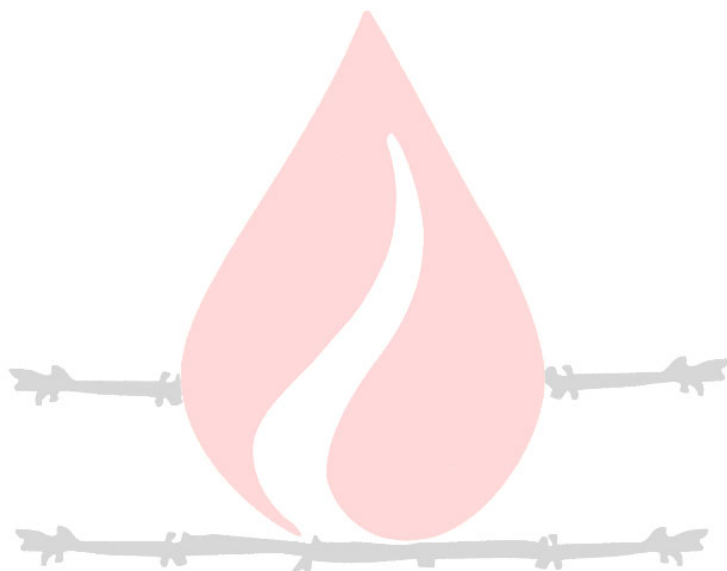

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

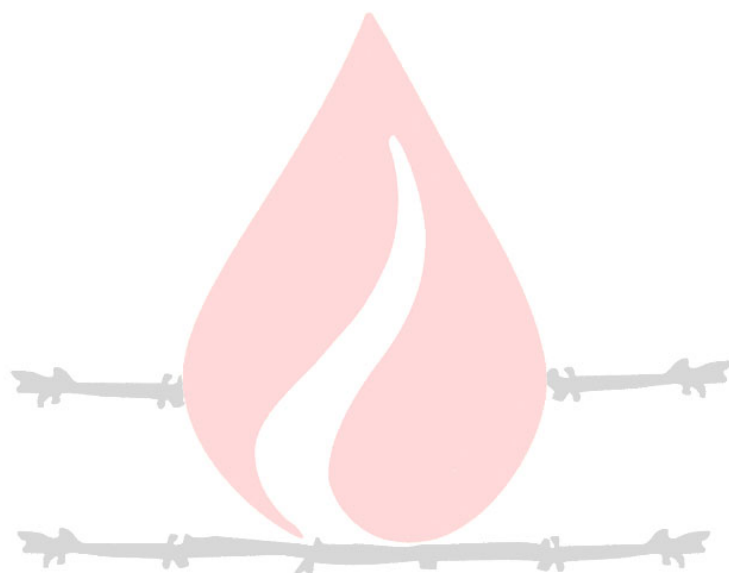

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

اردیبهشت ماه ۱۴۰۰

۱۴۰۰۰۲۰۱۵

نگاهی به کارنامه حقوق بشری عربستان سعودی، بحرین و امارات متحده عربی (۴)
گزارش راهبردی ۱۴۰۰/۱۵

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

درآمد

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای عربستان سعودی، بحرین و امارات متحده عربی و موارد نقض حقوق بشر از سوی این دولت‌ها در سایر کشورهای منطقه، در اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۰، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست‌آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی^۱، مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به صورت خلاصه به شرح زیر است:

الف) موارد نقض حقوق بشر در عربستان سعودی، بحرین و امارات متحده عربی

*عربستان سعودی

۱- انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز پنج‌شنبه ۲۳ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص منجر شدن ضعف ایالات متحده در سیاست خود در قبال عربستان سعودی به اقدام این کشور به حبس شمار بیشتری از مخالفان خود. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به منجر شدن ناکارآمدی دولت بایدن در زمینه اعمال تحریم علیه محمد بن سلمان، ولیعهد عربستان سعودی، به افزایش محکومیت‌های سنگین برای زندانیان سیاسی در این پادشاهی؛

Organization for Defending Victims
of Violence

^۱ پایگاه خبری سازمان ملل (UN News)؛ سازمان دیده‌بان حقوق بشر (Human Rights Watch)؛ سازمان عفو بین‌الملل (Amnesty International)؛ پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور (Middle East Monitor (MEMO))؛ مرکز بین‌المللی برای عدالت و حقوق بشر (International Centre for Justice and Human Rights)؛ سازمان حقوق و آزادی‌های «سم» (Sam Organization for Rights and Liberties)؛ کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی (International Campaign for Freedom in the United Arab Emirates (ICFUAE))؛ مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین (Americans for Democracy and Human Rights in Bahrain (ADHRB))؛ سازمان اروپایی - سعودی برای حقوق بشر (European-Saudi Organization for Human Rights (ESOHR))؛ روزنامه الشرق الاوسط (Asharq Al-Awsat)؛ روزنامه گاردین (The Guardian) و خبرگزاری اسوشیتدپرس (Associated Press (AP)).

ب) اشاره به یافته‌های سازمان حقوق بشری گرنت لیبرتی^۲ - مستقر در بریتانیا - مبنی بر اقدام حکومت سعودی به اعمال دو برابری محکومیت‌های سنگین برای زندانیان سیاسی - عقیدتی در ماه آوریل سال جاری میلادی، در قیاس با سه ماه نخست این سال؛

ج) اشاره به دستیابی این سازمان حقوق بشری به داده‌های یاد شده پس از تصمیم دولت جو بایدن، در روز ۲۶ فوریه سال جاری میلادی، به انتشار گزارش اطلاعاتی مبنی بر این‌که ولیعهد سعودی عملیات انجام شده در استانبول ترکیه، در راستای دستگیری و یا کشتن جمال خاشقچی، روزنامه‌نگار سعودی را تأیید نموده است؛

د) اشاره به اظهارات مقام‌های سازمان حقوق بشری گرنت لیبرتی، مبنی بر آغاز روند جدید سرکوب زندانیان سیاسی در عربستان، در هفته‌های پیش روی این تصمیم دولت ایالات متحده و ادعای آن در خصوص وجود ارتباط مستقیم میان ناکارآمدی آمریکا در اعمال تحریم علیه ولیعهد سعودی یا حلقه نزدیک مشاوران او با این امر: به عبارت دیگر به گفته این نهاد حقوق بشری، تصمیم ایالات متحده جسارت تمام عیاری به مقام‌های سعودی بخشید تا محکومیت‌های سنگینی علیه منتقدان خود اعمال کنند؛

ه) اشاره به کندی دستیابی به اطلاعات در زمینه نظام قضایی عربستان سعودی و در عین حال دریافت خبر در زمینه قرار گرفتن دست کم ۸ شهروند این کشور در معرض محکومیت‌های سنگین، تنها در ماه آوریل سال جاری، که دو برابر میزان آن در سه ماهه نخست این سال است: این در حالی است که در ماه آوریل سال ۲۰۱۹ یا ۲۰۱۸ میلادی هیچ‌یک از زندانیان سیاسی - عقیدتی محکوم نشده بودند؛

و) اشاره به اقدام دولت بایدن، در اواخر ماه فوریه سال جاری میلادی، به تعیین ممنوعیت سفر و امتناع از ارائه روایت به ۷۶ شهروند سعودی که گمان می‌رفته در تهدید مخالفان حکومت سعودی در خارج از کشور دست داشتند، از جمله عاملان قتل جمال خاشقچی؛

^۲Grant Liberty

ز) اشاره به درعین حال، اظهارات منتقدان این اقدام، مبنی بر این که، از آنجاکه این تحریم‌ها شامل ولیعهد سعودی و نزدیکان او نشده، بنابراین گام مؤثری برای ممانعت به عمل آوردن از اقدام مقام‌های این کشور جهت هدف قرار دادن منتقدان خود به شمار نمی‌آید؛

ح) اشاره به عبدالرحمان السدهان^۲، امدادرسان و یکی از ۸ تن شهروند سعودی محکوم شده در ماه آوریل سال جاری میلادی که به دلیل برخورداری از یک شبکه اجتماعی طنزآمیز، به تحمل ۲۰ سال حبس و ممنوعیت ۲۰ ساله از سفر محکوم شده است: این در حالی است که عبدالعزیز العوده^۳ نیز که در ماه سپتامبر سال گذشته میلادی به دلیل فعالیت در شبکه‌های اجتماعی دستگیر شده بود، به تحمل ۵ سال حبس محکوم شد؛

ط) اشاره به اظهارات عبدا... العوده، برادرزاده عبدالعزیز العوده، فعال دموکراسی خواه - که در اندیشکده دموکراسی برای جهان عرب اکنون؛ مستقر در واشنگتن فعالیت می‌کرد - و فرزند سلمان العوده^۴، روحانی زندانی، مبنی بر تأثیر گزارش انتشار یافته از سوی دولت بایدن بر افزایش شفافیت‌ها و درعین حال ناکارآمدی آن در مسئول به شمار آوردن مقام‌های این کشور؛

ی) اشاره به محکومیت ۲۲ زندانی عقیدتی - سیاسی به حبس به دلیل اظهارنظرهایشان در رابطه با اعمال حصر سابق عربستان علیه قطر: گفتنی است که روابط دو کشور در ماه‌های

اخیر رو به گرمی نهاده است؛ سازمان دفاع از قربانیان خشونت

ک) اشاره به تمایل ولیعهد عربستان به تغییر رویکرد در زمینه سیاست خارجی و درعین حال تهدید مستقیم انگاشتن آزادی بیان و از دست دادن کنترل در این زمینه؟

^۲Abdulrahman al-Sadhan

^۳Abdulaziz Alaoudh

^۴Democracy for the Arab World Now

^۵Salman al-Odah

^۶گزارش روزنامه گاردین. قابل بازیابی در لینک:

۲- انتشار گزارش از سوی خبرگزاری اسوشیتدپرس، در روز یکشنبه ۱۹ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص فراخوانده شدن فعال سرشناس زن سعودی از سوی حکومت این کشور. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اظهارات اعضای خانواده لوجین الهدلول، سرشناس‌ترین فعال حقوق زنان در عربستان، مبنی بر فراخوانده شدن او از سوی مقام‌های امنیتی کشور، در روز یکشنبه ۱۹ اردیبهشت‌ماه و اطلاع‌رسانی به وی در خصوص تصمیم یک دادگاه عالی مبتنی بر نهایتاً تأیید محکومیت اولیه او؛

ب) اشاره به منجر شدن فراز و نشیب‌های پرونده الهدلول به جلب توجه جامعه بین‌المللی به و تمرکز آن بر سرکوب گسترده‌تر فعالان حقوق بشر و منتقدان حکومت سعودی تحت نظارت محمد بن سلمان، ولیعهد این کشور؛

ج) اشاره به محاکمه الهدلول و مقصر شناخته شدن او در ماه دسامبر سال گذشته میلادی، از سوی یک دادگاه ضد تروریسم به دلیل اتهامات مربوط به کنش‌گری‌های وی و محکومیت او به تحمل ۵ سال و هشت ماه حبس همراه با آزادی مشروط؛

د) اشاره به آزادی الهدلول از زندان در روز ۱۰ فوریه سال جاری میلادی، پس از گذراندن نزدیک به ۳ سال حبس، از جمله حبس انفرادی و وجود اتهاماتی مبنی بر مورد شکنجه قرار گرفتن وی؛

ه) اشاره به آزادی او از زندان بر اساس دوره طی شده از محکومیت وی و درست هفته‌ها پس از برگزاری مراسم تحلیف جو بایدن، به‌عنوان رئیس‌جمهوری ایالات متحده که به ارزیابی مجدد روابط آمریکا و عربستان و ایستادگی برای حقوق بشر متعهد شده بود: گفتنی است که وی از این اقدام عربستان استقبال کرده و آن را اقدامی درست خوانده است؛

و) اشاره به اظهارات خواهر الهدلول، در روز یکشنبه خبرگزاری اسوشیتدپرس، مبنی بر فراخوانده شدن لوجین برای مراجعه به دفتر مدیریت کل تحقیقات وزارت کشور (مباحث) در ریاض، جهت امضاء سندی دال بر اطلاع به وی از تصمیم یک دادگاه عالی مبنی بر تأیید حکم دادگاه تجدیدنظرخواهی که حکم اولیه وی را تأیید کرده بود؛

ز) اشاره به شروط آزادی الهذلول از زندان مبنی بر ۵ سال ممنوعیت از سفر و ۳ سال عفو مشروط (آزادی به قید التزام): گفتنی است که بسیاری از زندانیان سعودی که به اتهام فعالیت خود زندانی و سپس آزاد شده‌اند باید پیش از ترک حبس، تعهدنامه‌هایی را امضاء کنند، مبنی بر این‌که از انتشار مطلب در شبکه‌های اجتماعی خودداری می‌ورزند و برخی از آن‌ها نیز طی این دوران به‌طور معمول برای پرسش و پاسخ فراخوانده می‌شوند؛

ح) اشاره به اقدام الهذلول در روزهای اخیر به اشتراک گذاردن مطالبی در زمینه کارزار زنان علیه آزار و اذیت جنسی در کویت و پرداختن به موضوع حساس عادی‌سازی روابط کشورهای عرب حاشیه خلیج (فارس) با رژیم اسرائیل؛

ط) گفتنی است که وی اخیراً از اقدام مشترک بسیاری از دوستان خود در عربستان به امتناع از انتشار مطلب در شبکه اجتماعی توئیتر خبر داده است؛

۳- انتشار گزارش از سوی سازمان اروپایی - سعودی برای حقوق بشر؛ در روز سه‌شنبه ۱۴ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص معافیت مقام‌های سعودی از مجازات و سیاست این کشور در راستای سرکوب آزادی مطبوعات. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از: الف) اشاره به اقدام مقام‌های عربستان سعودی به تداوم بخشیدن به سیاست تهدید و سرکوب روزنامه‌نگاران با توسل به اقداماتی چون، عزل، حبس و یا حتی قتل و در نتیجه قرار گرفتن این کشور در انتهای فهرست شاخص جهانی آزادی مطبوعات - رتبه ۱۷۰ از میان ۱۸۰ کشور جهان؛

ب) اشاره به اقدام سازمان ملل به برگزاری مراسمی جهت بزرگداشت روز جهانی آزادی مطبوعات در روز ۳ مه سال جاری میلادی (دوشنبه ۱۳ اردیبهشت‌ماه) با شعار «اطلاعات برای خیر عمومی» و درعین‌حال، تداوم اقدام دولت سعودی به پنهان کردن اخبار و

^۸ گزارش خبرگزاری اسوشیتدپرس. قابل بازیابی در لینک:

مانعت از دسترسی افراد و روزنامه‌نگاران به اطلاعات که مانعی بزرگ بر سر راه مسئولیت آن‌ها جهت ارائه اخبار و ایجاد افکار عمومی به شمار می‌آید؛

ج) اشاره به وجود خاموشی و فقدان شفافیت در عملکرد حکومت سعودی علاوه بر ارتکاب به موارد نقض مستقیم حقوق روزنامه‌نگاران و وبلاگ نویسان: گفتنی است که به گزارش سازمان گزارشگران بدون مرز، عربستان دست کم ۳۲ روزنامه‌نگار را همچنان در حبس نگاه داشته است. این در حالی است که روزنامه‌نگاران زندانی با موارد سوءاستفاده در زندان مواجه هستند؛

د) اشاره به همچنین تداوم اقدام دولت سعودی به ممنوع اعلام کردن فعالیت رسانه‌های مخالف با مقام‌های این کشور و اعمال محدودیت بر پایگاه‌های مجازی خبری؛

ه) اشاره به فقدان مسئولیت‌پذیری و معافیت گسترده مقام‌های عربستان از مجازات در قبال روزنامه‌نگاران، از جمله امتناع دولت این کشور از تحقیق در زمینه مقام‌های عامل قتل جمال خاشقچی که در ماه اکتبر سال ۲۰۱۸ میلادی، در کنسولگری عربستان در ترکیه کشته شد و همچنین عدم انجام تحقیقات در راستای مسئول به شمار آوردن قاتلان حسین الفرج^۱، در ماه فوریه سال ۲۰۱۴ میلادی در زمانی که در حال پوشش تظاهرات منطقه قطیف بود؛

و) اشاره به شمار آوردن تداوم هدف قرار دادن روزنامه‌نگاران در عربستان سعودی به عنوان ثمره رویکردی کاملاً ضد روزنامه‌نگاری: گفتنی است که در ماه مارس سال ۲۰۲۱ میلادی، سازمان گزارشگران بدون مرز شکایتی را در دیوان عدالت فدرال آلمان در رابطه با مجموعه‌ای از جرائم علیه بشریت در قبال روزنامه‌نگاران سعودی مطرح کرد و دریافت که مقام رسمی این کشور، از جمله محمد بن سلمان مسئول این جنایات هستند؛

ز) اشاره به اقدام سازمان اروپایی - سعودی برای حقوق بشر به تصریح این امر که معافیت از مجازات به همراه مقررات رسمی کشور در راستای تحدید آزادی مطبوعات، موجب ایجاد فضایی خصومت‌آمیز برای روزنامه‌نگاران و فعالیت آن‌ها شده است؛

^۱Hussain al-Faraj

ح) اشاره به باور این سازمان به مسئول به شمار آوردن عاملان قتل و حبس خودسرانه روزنامه‌نگاران و تحمیل محکومیت‌های ناعادلانه علیه آن‌ها به‌عنوان نخستین گام در راستای حصول اطمینان از آزادی مطبوعات؛^{۱۱}

۴- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در سال ۱۴۰۰، در خصوص روندهای جهانی حقوق بشری در سال ۲۰۲۰ میلادی و وضعیت حقوق بشر در ۱۴۹ کشور جهان، از جمله عربستان سعودی، با تکیه بر موضوعاتی چون، آزادی بیان، اجتماعات و تجمعات، مدافعان حقوق بشر، محاکمه‌های ناعادلانه، مجازات اعدام، مجازات‌های قضایی، حقوق زنان و دختران، حقوق دگرباشان جنسی و حقوق مهاجران. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام مقام‌های سعودی به افزایش سرکوب حق آزادی بیان و تشکیل اجتماعات و تجمعات صلح‌آمیز، از طریق سرکوب ابراز نظرها در فضای مجازی و تحدید بی‌مورد آزادی بیان در زمینه چگونگی پاسخگویی دولت به شیوع بیماری کووید - ۱۹؛

ب) اشاره به اقدام حکومت به آزار و اذیت، حبس خودسرانه و مورد پیگرد قرار دادن منتقدان دولت، مدافعان حقوق بشر، اعضای خانواده‌های فعالان و بسیاری دیگر از مردم این کشور؛

ج) اشاره به اقدام دادستانی عمومی به صدور بیانیه در ماه مارس سال جاری میلادی، مبنی بر مورد مجازات قرار گرفتن افرادی که در شبکه‌های اجتماعی، مقررات قرنطینه دولت در زمینه شیوع بیماری کووید - ۱۹ را مورد پرسش قرار داده و یا به تحریک دیگران علیه آن می‌پردازند، بر مبنای ماده ششم از قانون مبارزه با جرائم سایبری که مجازات‌هایی همچون، تحمل تا ۵ سال حبس و جریمه پرداخت تا حداکثر حدود ۳ میلیون ریال سعودی (۸۰۰ هزار دلار آمریکا) را برای این جرائم تعیین کرده است؛

^{۱۱} گزارش سازمان اروپایی - سعودی برای حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

د) اشاره به اقدام دادگاه‌ها به توسل به قانون مبارزه با جرائم سایبری، در غالب موارد، جهت محکوم کردن منتقدان دولت و مدافعان حقوق بشر، به دلیل بهره‌مندی صلح‌آمیز آن‌ها از حقوق خود در زمینه آزادی بیان: گفتنی است که در این موارد دادگاه‌ها از توثیقات و دیگر ابراز نظرهای مسالمت‌جویانه افراد در فضای مجازی به‌عنوان مدرک استفاده می‌کنند؛

ه) اشاره به تداوم اقدام مقام‌های سعودی به اعمال ممنوعیت در زمینه تشکیل احزاب سیاسی، اتحادیه‌های صنفی و تجاری و گروه‌های مستقل حقوق بشری و مورد پیگرد قرار دادن و حبس افرادی که اقدام به تشکیل سازمان‌های حقوق بشری بدون مجوز کرده یا در آن مشارکت داشته‌اند: گفتنی است که بر اساس فرمان صادر شده از سوی وزارت کشور در سال ۲۰۱۱ میلادی، برگزاری هرگونه تجمع، از جمله تظاهرات مسالمت‌آمیز نیز ممنوع اعلام شده است؛

و) اشاره به اقدام حکومت سعودی به دستگیری یا حبس خودسرانه اعضای خانواده سلطنتی، مقام‌های سابق دولت و بستگان آن‌ها؛

ز) اشاره به اقدام مقام‌های سعودی به دستگیری خودسرانه، مورد پیگرد قرار دادن و حبس مدافعان حقوق بشر و اعضای خانواده فعالان حقوق زنان، بر اساس قانون ضد تروریسم و

قانون مبارزه با جرائم سایبری، تنها برای فعالیت‌های صلح‌آمیز و حقوق بشری آن‌ها؛

ح) اشاره به محبوس ماندن تقریباً تمامی مدافعان حقوق بشر بدون تفهیم اتهام و یا قرار داشتن آن‌ها در معرض محاکمه یا گذراندن زمان حبس تا پایان سال ۲۰۲۰ میلادی:

از جمله افرادی که برای مدت زمان طولانی مورد حبس خودسرانه قرار گرفتند، بدون آنکه محاکمه یا تفهیم اتهام شوند، می‌توان به محمد البجادی^{۱۲} یکی از بنیان‌گذاران انجمن حقوق مدنی و سیاسی سعودی^{۱۳} اشاره کرد، که از ماه مه سال ۲۰۱۸ میلادی، همچنان در حبس به سر می‌برد؛

^{۱۲}Mohammed al-Bajadi

^{۱۳}Saudi Civil and Political Rights Association (ACPRA)

ط) اشاره به مرگ عبدا... الحمید؛^۱ زندانی عقیدتی - سیاسی و از بنیان‌گذاران انجمن حقوق مدنی و سیاسی سعودی، در ماه آوریل سال ۲۰۲۰ میلادی، در حبس پس از این‌که به لحاظ پزشکی مورد بی‌اعتنایی قرار گرفت: گفتنی است که وی مطالب زیادی در زمینه حقوق بشر و استقلال قوه قضاییه نگاشته بود. همچنین مقام‌های حکومت، در اواخر ماه آوریل، اقدام به دستگیری نویسندگان و افرادی کردند که با مرگ او همدردی کرده بودند، از جمله عبدالعزیز الدخیل؛^۲ اقتصاددان، نویسنده و معاون سابق وزیر دارایی کشور؛

ی) اشاره به اقدام مقام‌های سعودی به حبس لوجین ال‌هذلول و نسیمه الساده^۳ در مکانی نامعلوم برای مدت دو تا چهار ماه، پس از گذشت بیش از دو سال از آغاز موج دستگیری‌هایی که مدافعان و حامیان حقوق زنان را مورد هدف قرار داد: این در حالی است که شمار دیگری از فعالان زن همچنان در حبس به سر برده و یا در حال محاکمه شدن در برابر دیوان کیفری ریاض هستند، آن‌هم تنها به دلیل فعالیت‌های حقوق بشری و یا ابراز دیدگاه‌های خود؛

ک) اشاره به تداوم برگزاری محاکمه‌های به شدت ناعادلانه در برابر دیوان کیفری ویژه - دادگاه ضد تروریسمی که به دلیل نقض فرآیند عادلانه دادرسی، از جمله برگزاری دادگاه‌های دسته‌جمعی بدنام است - و تداوم محاکمه یا محکوم شدن مدافعان حقوق زنان، روحانیون و فعالان متهم به جرائم، از جمله جرائم سنگین، تنها به دلیل بیان مسالمت‌آمیز دیدگاه‌های خود؛

ل) اشاره به تداوم اقدام دادگاه‌های به صدور احکام اعدام و اجرای شماری از این احکام برای بخش گسترده‌ای از جرائم؛

م) اشاره به صدور فرمانی سلطنتی در ماه آوریل سال ۲۰۲۰ میلادی، مبنی بر خاتمه یافتن استفاده از مجازات اعدام برای افرادی که به هنگام ارتکاب به جرم زیر ۱۸ سال سن داشته و چنانچه بر اساس شریعت (قانون اسلام) مجازات آن‌ها مجازات تعزیری به شمار آید:

^۱Abdullah al-Hamid

^۲Abdulaziz al-Dakhil

^۳Nassima al-Sada

گفتنی است که این قانون از اقدام قضات به صدور احکام اعدام برای این افراد در صورت ارتکاب به جرائم مستوجب حدود و قصاص ممانعت به عمل نمی‌آورند؛

ن) اشاره به ناکارآمدی مقام‌های عربستان در پایبندی به معیارهای بین‌المللی محاکمه عادلانه در پرونده‌های مشتمل بر جرم‌های سنگین و غالباً برگزاری فرآیندهای شتاب‌زده مخفیانه و بدون برخورداری مدافعان از وکیل یا مشاور حقوقی: گفتنی است که افراد خارجی نیز در اغلب موارد و در مراحل مختلف حبس و محاکمه، به خدمات ترجمه دسترسی نداشته‌اند؛

س) اشاره به اقدام وزیر دادگستری سعودی، در ماه آوریل سال ۲۰۲۰ میلادی، به صدور بخش‌نامه‌ای خطاب به تمامی دادگاه‌های کشور جهت اجرای تصمیم دیوان عالی، در زمینه مجازات تعزیری شلاق و جایگزین کردن آن با حکم حبس یا پرداخت جریمه نقدی: این در حالی است که این نوع مجازات همچنان برای مواردی که شریعت اسلامی آن را واجب شمرده به اجرا در آمده است؛

ع) اشاره به اقدام اعضای شورا - مجمع مشاور سلطنتی - در ماه ژوئیه سال ۲۰۲۰ میلادی، به ارائه پیشنهاد در زمینه اصلاح قانون ملیت سعودی، مبتنی بر اعطاء شهروندی دائم به کودکان مادران عربستانی که با افرادی با ملیت خارجی ازدواج کرده‌اند، بدون نیاز به پرداخت هرگونه مبلغ مالی یا طی فرآیندهای طولانی مدت، که راه حل موقتی برای کاستی‌های قانون ملیت به شمار می‌آید؛

ف) اشاره به اقدام مثبت دیگری، در ماه ژوئیه سال ۲۰۲۰ میلادی، مبنی بر صدور حکمی از سوی دادگاه مبنی بر جرم به شمار نیابردن زندگی کردن مستقل یک زن بزرگسال عاقل: این حکم پس از آن صادر شد که مریم العُتیبی^۷ به دلیل شکایت پدرش از وی، که قیم قانونی وی نیز به شمار می‌آمد، به علت ترک خانه پدری مورد محاکمه قرار گرفت؛

ص) اشاره به تداوم مواجهه زنان و دختران سعودی با تبعیض در قانون و اجرای آن در زمینه مواردی چون، ازدواج، طلاق، و ارث و حمایت ناکافی از آنها در مقابل

^۷Maryam al-Otaibi

خشونت‌های جنسی و دیگر اشکال خشونت: گفتنی است که افرادی خشونت خانگی که را تجربه کرده‌اند، همچنان برای ترک خانه نیاز به اجازه قیم مرد دارند؛

ق) اشاره به تداوم ممنوع به شمار آمدن همجنسگرایی در عربستان سعودی و در نظر گرفتن مجازات‌هایی چون شلاق و حبس برای آن؛

ر) اشاره به اقدام مقام‌های سعودی، در ماه مارس سال ۲۰۲۰ میلادی و هم‌زمان با آغاز شیوع بیماری کووید - ۱۹ به تداوم صدور رایگان مجوزهای اقامتی کارگران خارجی و اعلام کمیسیون حقوق بشر سعودی مبنی بر آزادی ۲۵۰ زندانی خارجی که برای جرائم مهاجرتی و اقامتی غیرخشونت‌آمیز محبوس شده بودند؛

ش) اشاره به درعین‌حال، قرار داشتن نزدیک به ۱۰ میلیون کارگر مهاجر در عربستان سعودی تحت حاکمیت نظام کفالت (قیومیت) که به کارفرمایان اختیاراتی نامتناسب در رابطه با مدیریت کارگران داده و به کارگران اجازه نمی‌دهد تا بدون کسب مجوز از کارفرمایان خود کشور را ترک یا شغل خود را تغییر دهند، که این امر موجب آسیب‌پذیری آن‌ها در قبال سوءاستفاده‌ها و استثمار می‌شود؛

ت) اشاره به منجر شدن شرایط دوران شیوع بیماری کووید - ۱۹، به همراه مواردی چون، شرایط زندگی نامناسب، عدم برخورداری از حمایت‌های حقوقی و دسترسی محدود به مراقبت‌های پیشگیرانه سلامتی و درمانی، به قرار گرفتن کارگران مهاجر در وضعیت آسیب‌پذیرتر و امکان بیشتر ابتلا به بیماری کووید - ۱۹؛

ث) اشاره به اقدام حکومت، از ماه مارس سال ۲۰۲۰ میلادی تاکنون، به حبس خودسرانه هزاران مهاجر اتیوپیایی، از جمله زنان باردار و کودکان، در شرایط طاقت‌فرسا در دست کم ۵ بازداشتگاه در سراسر کشور؛

خ) اشاره به اظهارات زندانیان مبنی بر عدم برخورداری آن‌ها از مواد غذایی، آب، بهداشت، سرویس‌های بهداشتی و البسه کافی: این در حالی است که سلول‌ها انباشته از جمعیت بوده و زندانیان نمی‌توانند از آن‌ها خارج شوند، همچنین به نیازهای زنان باردار و

شیرده پرداخته نشده و نوزادان، کودکان نوپا و نوجوانان نیز در همان شرایطی به سر می‌برند که بزرگسالان قرار دارند و

(ذ) این در حالی است تأیید تعداد مرگ‌های به وقوع پیوسته در حبس و بررسی صحت این اتهامات دشوار است.^{۱۸}

*بحرین

- انتشار گزارش از سوی مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین^{۱۹}؛ در روز دوشنبه ۱۳ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص ممانعت حکومت بحرین از برخورداری مردم از حق آزادی بیان و اشاره به الگوهای معافیت آن از مجازات در برابر جامعه مدنی. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

(الف) اشاره به منجر شدن شیوع بیماری کووید - ۱۹ به رو به وخامت نهادن حقوق بشر در منطقه خلیج (فارس)، از جمله حق برخورداری مردم از آزادی بیان؛

(ب) اشاره به اقدام دولت بحرین، پس از اعتراض‌های دموکراسی‌خواهانه سال ۲۰۱۱ میلادی، به اختصاص میزان غیرقابل‌تصور از منابع به خاموش کردن صداهای مخالف، تحدید تنوع مضامین و گسترش گفتمان حکومت‌مدارانه در رسانه‌های گروهی؛

(ج) اشاره به درعین‌حال، تشدید تلاش‌های دولت در این زمینه‌ها از زمان بروز بحران سلامت در جامعه و بهره‌برداری حکومت از این پوشش در راستای اقدامات ضد دموکراتیک خود؛

(د) اشاره به تداوم یافتن اقدامات دولت در قالب فراجوانی، بازجویی، دستگیری، پیگرد قانون و حبس کسانی که به انتشار دیدگاه‌های خود در فضای مجازی پرداخته و تصویری منفی از حکومت را به نمایش می‌گذارند؛

^{۱۸} گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل‌بازیابی در لینک:

<https://www.amnesty.org/en/countries/middle-east-and-north-africa/saudi-arabia/report-saudi-arabia>

^{۱۹}Americans for Democracy and Human Rights in Bahrain (ADHRB)

ه) اشاره به، به‌عنوان مثال، اقدام اداره دادستانی‌های عمومی به صدور بیانیه، در اواسط ماه مارس سال جاری میلادی، مبنی بر مقابله قاطعانه با تمامی افرادی که به انتشار اخبار کذب و شایعات جانب‌دارانه در دوران همه‌گیری پرداخته و یا در به اشتراک گذاردن آن مشارکت می‌کنند، با توجه به این‌که این شرایط مستلزم برخورداری نهادهای حکومت از حمایت شهروندان است؛

و) تأکید بر غیرقابل توجیه بودن آشکارای محدودیت‌های فوق در زمینه آزادی بیان با توجه به عدم ارتباط آن‌ها با سلامت عمومی و از این رو تناقض آن‌ها با قانون و معیارهای حقوق بشری که کشورهای عرب منطقه متعهد به اجرای آن هستند: گفتنی است که به‌رغم این تعهدات، سازمان گزارشگران بدون مرز، در بخش سنجش شاخص آزادی مطبوعات جهانی خود در سال جاری، در میان ۱۸۰ کشور، بحرین را در رتبه ۱۶۹ قرار داده است؛

ز) اشاره به حاکی بودن این نتایج از اقدام حکومت به سرکوب سیستماتیک روزنامه‌نگاران و متخصصان رسانه‌ای، هر زمان که آن‌ها قصد گزارش‌دهی در زمینه مخالفت‌های عمومی را داشته باشند؛

ح) اشاره به آغاز نخستین موج دستگیری‌ها، در سال ۲۰۱۱ میلادی و در آستانه بروز اعتراض‌های گسترده در کشور که گزارشگران موفق به پوشش رویدادهای آن شدند: گفتنی است که در آن سرکوب‌ها، حسن محمد قنبر،^۲ عکاس خبرنگار، به تحمل بیش از ۱۰۰ سال حبس محکوم شد، چراکه توانسته بود از وقایع آن سال فیلم‌برداری کند؛

ط) اشاره به موج دوم دستگیری‌ها در سال ۲۰۱۵ میلادی و در میانه افزایش انتقادات از جنگ یمن و مشارکت بحرین در ائتلاف نظامی به رهبری عربستان؛

ی) اشاره به آخرین موج دستگیری‌ها و وارد آوردن ضربه مهلک به آزادی مطبوعات هم‌زمان با اقدام حکومت بحرین به تعطیل کردن روزنامه الوَسَط، آخرین رسانه مستقل کشور، در ماه ژوئن سال ۲۰۱۷ میلادی، که سردبیر آن در اکتبر همان سال دستگیر و به تحمل ۱۵ سال حبس محکوم شد؛

^۲Hassan Mohammed Qambar

ک) اشاره به نکته مثبتی در این میان، از جمله اقدام حکومت بحرین به آزاد کردن نبیل رجب^۱، وبلاگ نویس و رئیس مرکز حقوق بشر بحرین^۲، در کمتر از یک سال گذشته، پس از تشدید فشارهای بین‌المللی: با این حال، باید گفت که روزنامه‌نگاران در این کشور به شدت تحت ظلم و تعدی قرار داشته، با توجه به این که در حال حاضر ۱۲ گزارشگر در حبس به سر می‌برند؛

ل) اشاره به همچنین مواجه شدن این زندانیان، از آغاز شیوع همه‌گیری کووید - ۱۹، با ممنوعیت‌های جدید در زمینه مراقبت‌های پزشکی و دیدارهای خانوادگی، از سوی مقام‌های زندان؛

م) اشاره به مواجهه زنان شاغل در حرفه روزنامه‌نگاری با محدودیت‌های گسترده در شغل خود و در زمینه آزادی بیان، با توجه به آسیب‌پذیری آن‌ها در برابر اقدام‌های هدفمندی چون، ارباب، سانسور و اتهامات مربوط به بدنام سازی و افتراء: گفتنی است که، آن‌ها همچون زنان دیگر نقاط جهان با کلیشه‌های مردسالارانه نیز روبه‌رو هستند؛

ن) اشاره به محدودیت بیشتر زنان روزنامه‌نگار در زمینه آزادی حرکت، قرار گرفتن آن‌ها تحت نظارت‌های بیشتر قانونی، همچنین دسترسی دشوارتر آن‌ها به منابع و اطلاعات و در نهایت باید گفت که در مجموع سیاستمداران و جامعه در مقابل دیدگاه‌های متناقض زنان، از میزان تحمل کمتری برخوردارند؛

س) اشاره به آخرین تحول در این زمینه، مبنی بر اقدام پارلمان اروپا به تصویب قطعنامه‌ای در این رابطه، در روز ۱۱ مارس سال ۲۰۲۱ میلادی، با ۶۳۳ رأی موافق، ۱۱ رأی مخالف و ۴۵ رأی ممتنع، همچنین اظهار تأسف این نهاد از رفع استمهال جاری در رابطه با مجازات اعدام و درخواست از مقام‌های بحرین جهت معرفی بی‌درنگ استمهالی دیگر و برداشتن گامی دیگر در راستای لغو این نوع مجازات؛

ع) اشاره به همچنین درخواست نمایندگان پارلمان اروپا جهت آزاد شدن بی‌درنگ و بدون قید شرط تمامی مدافعان حقوق بشر و زندانیان عقیدتی - سیاسی، ضمن تأکید بر

^۱Nabeel Rajab

^۲Bahrain Centre for Human Rights

ضرورت اقدام دولت بحرین به توقف آزار و اذیت مدافعان حقوق بشر و رفع ممنوعیت‌های مسافرتی آنها و

ف) گفتنی است که آنها همچنین تأکید کردند که مقام‌های این کشور باید تضمین نمایند که مدافعان حقوق بشر می‌توانند تحت هر شرایطی فعالیت‌های مشروع و قانونی خود را ادامه دهند.^{۲۳}

*امارات متحده عربی

۱- انتشار نامه مشترک از سوی کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی^{۲۴}
شماره دیگر از نهادهای حقوق بشری^{۲۵} در روز دوشنبه ۲۰ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۰، در

^{۲۳} گزارش مؤسسه آمریکایی‌ها برای دموکراسی و حقوق بشر در بحرین. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.adhrb.org/2021/05/denying-the-right-of-expression-patterns-of-impunity-in-bahraini-governance-against-civil-society>

^{۲۴}International Campaign for Freedom in the United Arab Emirates (ICF UAE)

^{۲۵}Americans for Democracy & Human Rights in Bahrain (ADHRB)

ALQST for Human Rights

ARTICLE 19

Association des femmes tunisiennes pour la recherche sur le developpement (AFTURD)

Association for Victims of Torture-UAE (Geneva, Switzerland)

L'Association de la mémoire collective pour la liberté et la démocratie

L'Association tunisienne de soutien des minorités

Association tunisienne pour la défense des libertés individuelles (ADLI)

Centre de Tunis pour liberté de la presse

Coalition tunisienne contre la peine de mort (CTCPM)

Le Comité pour le respect des libertés et des droits de l'homme en Tunisie

Democracy for the Arab World Now (DAWN)

Fondation Hassan Saadaoui pour la démocratie et l'égalité

Forum "Mountada Ettajdid" de la pensée citoyenne et progressiste

Freedom Forward (to be confirmed once letter is finalized)

Gulf Centre for Human Rights (GCHR)

International Campaign for Freedom in the UAE (ICF UAE)

International Centre for Justice and Human Rights (ICJHR)

Ligue des écrivains tunisiens libres

Libyan American Alliance

MENA Rights Group

Organisation contre la torture en Tunisie

Rights Realization Centre (UK)

Salam for Democracy and Human Rights

Scholars at Risk

Tunisian Association for Culture and Action

Vigilance for Democracy and the Civic State

خصوص درخواست از نویسندگان جهت تحریم جایزه کتاب امارات متحده عربی به دلیل دغدغه‌های حقوق بشری. برخی از محورهای این نامه عبارت‌اند از:

الف) اشاره به درخواست کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی و شماری دیگر از سازمان‌های حقوق بشری، در نامه‌ای خطاب به تعدادی از نویسندگان^{۲۶} جهت امتناع از پذیرش جایزه شیخ زاید و حضور در نمایشگاه بین‌المللی کتاب ابوظبی که از ۲۳ تا ۲۹ مه سال جاری میلادی (۲ تا ۸ خردادماه) برگزار می‌شود، ضمن خاطرنشان کردن اقدام یورگن هابرماس، فیلسوف سرشناس آلمانی به عدم پذیرش جایزه «شخصیت فرهنگی سال ۲۰۲۱»، با توجه به رابطه نزدیک وزارت فرهنگ و گردشگری که بانی این جوایز در ابوظبی است با نظام سیاسی موجود؛

ب) اشاره به ابراز نگرانی در خصوص حاکی بودن این جایزه از راهبرد روابط عمومی مقام‌های اماراتی در زمینه سرمایه‌گذاری در رابطه با رویدادهای فرهنگی، در تلاش برای پنهان کردن اقدام آن‌ها به سرکوب صداهای مخالف صلح‌آمیز و ازاین‌رو درخواست محترمانه از این نویسندگان جهت امتناع از پذیرش این جوایز با توجه به وضعیت ناگوار حقوق بشر در این کشور؛

ج) تأکید بر ضرورت به فراموشی نسپردن این امر که امارات متحده عربی دارای نظام مطلقه سلطنتی و فاقد هرگونه نماد دموکراتیک است و این‌که این کشور تحت حکمرانی رژیم سرکوبگر قرار دارد که هیچ‌گونه انتقاد یا مخالفتی را بر نمی‌تابد؛

د) اشاره به اقدام حکومت سلطنتی امارات متحده عربی به نقض آزادی عقیده و بیان از طریق اجرا یک چهارچوب حقوقی محدودکننده، شامل، قانون جرائم سایبری، قانون ضد تروریسم و قانون کیفری؛

Dr Asma bint Muqbel bin Awad Al-Ahmadi
Dr Saeed El-Masry
Iman Mersal
Khelil Gouia
Michael Cooperson
Mizouni Bannani
Tahera Qutbuddin

ه) اشاره به محبوس بودن تمامی مدافعان حقوق بشر و مخالفان مسالمت‌جو در حال حاضر در زندان و فقدان فضای مدنی مجازی لازم در این کشور؛

و) اشاره به مواجهه بودن مدافعان حقوق بشر، مخالفان سیاسی و منتقدان مسالمت‌جو با اقدامات تلافی‌جویانه سرسختانه به دلیل کنش‌گرایی خود، از جمله از طریق نظارت‌های سایبری، آزار و اذیت، ارباب، اعمال شکنجه و حبس در پی برگزاری محاکمه‌های ناعادلانه؛

ز) اشاره به برخی از این زندانیان عقیدتی - سیاسی، از جمله:

- احمد منصور، شاعر و مدافع سرشناس حقوق بشر که در حال گذراندن دوران محکومیت ۱۰ ساله خود در ازای کنش‌گری‌های صلح‌آمیز حقوق بشری است و همچنان در شرایط ناگوار حبس، در سلول انفرادی و بدون برخورداری از تخت یا کتاب به سر می‌برد، درحالی‌که بسیاری از نویسندگان، کارشناسان سازمان ملل و برندگان جایزه نوبل خواستار آزادی او شده‌اند؛

- دکتر محمد الرکن، استاد دانشگاه، وکیل و فعال حقوق بشر که کتاب‌های متعددی در زمینه حقوق بشر و حقوق قانون اساسی نگاشته و تاکنون بیش از ۸ سال را در زندان گذرانده است. گفتنی است که او تنها به علت درخواست از دولت، در کارزاری در فضای مجازی، جهت آغاز اصلاحات سیاسی، محکوم به تحمل ۱۰ سال حبس به اتهام توطئه علیه حکومت شده است؛

- دکتر محمد المنصوری، وکیل حقوق بشر که او نیز در سال ۲۰۱۲ دستگیر و همچون دکتر الرکن، به دلیل امضاء طومار اینترنتی محکوم به تحمل ۱۰ سال حبس شد؛

- دکتر ناصر بن غیث، استاد دانشگاه، اقتصاددان و سخنران شعبه دانشگاه سوربون پاریس در ابوظبی، که در حال گذراندن محکومیت ۱۰ ساله خود به حبس، به دلیل انتقاد از موارد نقض حقوق بشر در امارات متحده عربی و مصر است؛

ح) اشاره به تلاش‌های گسترده مقام‌های امارات متحده عربی در سال‌های گذشته جهت به تصویر کشیدن کشور به‌عنوان الگوی رواداری، از جمله اقدام آن‌ها در سال ۲۰۱۶ میلادی به

آغاز برنامه ملی رواداری و تشکیل وزارت رواداری، همچنین نام‌گذاری سال ۲۰۱۹ میلادی، به‌عنوان سال رواداری و مدارا: این در حالی است که این مظاهر در تناقض شدید با واقعیت موجود در این کشور است و حکومت امارات متحده عربی تنها با سرمایه‌گذاری در رویدادها و فعالیت‌های فرهنگی قصد سرپوش نهادن بر موارد نقض گسترده حقوق بشر در این کشور را دارد؛

ط) اشاره به‌شمار آوردن نمایشگاه بین‌المللی کتاب ابوظبی به‌عنوان رویدادی دیگر، برخوردار از معیارهای دوگانه، جهت وانمود کردن به ارتقاء ساختار آزادی بیان از طریق انتشار کتاب و درعین‌حال حبس شهروندان و مقیمان اماراتی که تنها به ابراز نظرهای مخالف پرداخته‌اند: از این رو احترام گذاردن به دولتی که مردم خود را به دلیل نوشتن کتاب به زندان می‌اندازد، امری ناشایست به شمار می‌آید؛

ی) اشاره به درخواست از این نویسندگان جهت امتناع ورزیدن از پذیرش جایزه و مشارکت در نمایشگاه بین‌المللی کتاب ابوظبی، ضمن تأکید بر این‌که پذیرش این جایزه اعتبار نویسندگان را تضعیف کرده و آن‌ها را با دولتی مرتبط می‌سازد که هر آن‌کس را که به گونه‌ای صلح‌آمیز به ابراز نظر پردازد، به‌طور سیستماتیک خاموش می‌کند و

ک) اشاره به درخواست از نویسندگان مدعو جهت کمک به مخالفت با کارزار روابط عمومی مقام‌های اماراتی، از طریق به نمایش گذاردن چهره واقعی حکومت این کشور و همبستگی با کسانی که تنها به دلیل ابراز عقاید خود بهایی گزاف پرداخته‌اند، با توجه به این‌که این اقدام می‌تواند در ایجاد تفاوت در زندگی آن‌ها و تلاش‌شان برای دستیابی به آزادی مؤثر واقع شود^۲؛

۲- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز چهارشنبه ۱۵ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص مخاطرات حقوق بشری نامزدی یکی از مقام‌های امارات

^۲ نامه مشترک از سوی کارزار بین‌المللی برای آزادی در امارات متحده عربی و شماری دیگر از نهادهای حقوق بشری. قابل بازیابی در لینک:

متحده عربی برای تصدی ریاست پلیس بین‌الملل (اینترپل). برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) صدور بیانیه از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر و مرکز حقوق بشر خلیج (فارس)^{۲۸} مبنی بر امکان به مخاطره افتادن پایبندی سازمان پلیس بین‌المللی به تعهدات حقوق بشری خود، به دلیل نامزدی سرلشگر احمد ناصر الرئیس^{۲۹}؛ یکی از مقام‌های وزارت کشور امارات متحده عربی جهت تصدی ریاست آن؛

ب) اشاره به برخورداری آقای الرئیس از سمت مدیریت کلی در وزارت کشور امارات متحده عربی، از ماه آوریل سال ۲۰۱۵ میلادی که علاوه بر مسئولیت‌های متعدد، مسئولیت مدیریت نیروهای امنیتی و پلیس امارات و تحقیق در زمینه شکایات ارائه شده علیه این نهادها را بر عهده داشته است و به‌طور مستقیم به منصور بن زاید آل نهیان، معاون نخست‌وزیری و سیف بن زاید آل نهیان، وزیر کشور گزارش می‌دهد: این در حالی است که دستگاه امنیتی این کشور در اعمال موارد سوءاستفاده و نقض حقوق بشر سابقه‌ای طولانی دارد؛

ج) اشاره به اظهارات خالد ابراهیم^{۳۰} مدیر اجرایی مرکز حقوق بشر خلیج (فارس) مبنی بر، حاکی بودن گزینش سرلشگر الرئیس به‌عنوان ریاست پلیس بین‌الملل، از بی‌اعتنایی کشورهای عضو این سازمان به سوابق امارات متحده عربی در زمینه آزار و اذیت منتقدان مسالمت‌جو و به شمار آمدن آن به‌عنوان تلاشی دیگر از سوی مقام‌های این کشور در راستای خرید احترام بین‌المللی و سرپوش نهادن بر سابقه اسفبار حقوق بشری خود؛

د) اشاره به فقدان نظارت و شفافیت در فرآیند انتخابات ریاست پلیس بین‌الملل، با توجه به این‌که این سازمان هیچ‌گونه اطلاعاتی را در زمینه نامزدهای معرفی شده برای تصدی این سمت در اختیار عموم قرار نداده و سوابق و پیشینه آن‌ها از سوی کشورهای عضو مورد بررسی قرار نمی‌گیرد؛

^{۲۸}Gulf Centre for Human Rights (GCHR)

^{۲۹}Maj. Gen. Ahmed Naser al-Raisi

^{۳۰}Khalid Ibrahim

ه) اشاره به اقدام سازمان دیده‌بان حقوق بشر و مرکز حقوق بشر خلیج (فارس)، در ماه اکتبر سال ۲۰۲۰ میلادی، به همراه ده‌ها نهاد حقوق بشری بین‌المللی و گروه‌های جامعه مدنی، به ارسال نامه‌ای به یورگن استوک^۳ دبیرکل پلیس بین‌الملل مبنی بر، ابراز نگرانی در خصوص احتمال گزینش رئیسی برای سمت ریاست این سازمان؛

و) اشاره به شمار آمدن رئیسی به‌عنوان یکی از اعضاء کمیته اجرایی پلیس بین‌الملل - نهاد مدیریتی که بر اجرای تصمیم‌های مجمع عمومی و فعالیت‌های دبیرکل این سازمان نظارت دارد؛

ز) اشاره به اقدام مقام‌های امارات متحده عربی، از سال ۲۰۱۱ میلادی، به آغاز یک دهه سرکوب آزادی بیان و تجمعات و اقدام سازمان دیده‌بان حقوق بشر و مرکز حقوق بشر خلیج (فارس) به مستندسازی شماری از اتهامات در رابطه با اعمال موارد جدی سوءاستفاده از سوی نیروهای امنیتی حکومتی، به‌ویژه علیه منتقدان مسالمت‌جوی سیاست‌های دولت، از جمله اعمال شکنجه و ناپدیدشدگی قهری؛

ح) اشاره به تأکید کارشناسان حقوق بشر سازمان ملل، در ماه مارس سال ۲۰۲۰ میلادی، بر ضرورت اقدام امارات متحده عربی به تحقیق و ایجاد اصلاحات در زمینه شرایط تحقیرآمیز حبس در این کشور؛

ط) اشاره به اقدام سازمان دیده‌بان حقوق بشر و مرکز حقوق بشر خلیج (فارس) در ماه ژانویه سال جاری میلادی، به ارائه جزئیات در زمینه اقدام دولت امارات متحده عربی به آزار و اذیت احمد منصور، مدافع سرشناس حقوق بشر در این کشور، از جمله حبس او در سلول انفرادی برای مدت زمان نامحدود و قرار دادن وی در شرایط انزجار آمیز حبس از زمان دستگیری او در ماه مارس سال ۲۰۱۷؛

ی) اشاره به عدم اقدام مقام‌های امارات متحده عربی به تحقیق و تفحص در خصوص اتهامات معتبر صورت گرفته در زمینه اعمال شکنجه و سوءرفتار توسط نیروهای امنیتی این کشور در بسیاری از پرونده‌های مستندسازی شده از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر

و مرکز حقوق بشر خلیج (فارس) در خلال سال‌های متمادی: این در حالی است که بر اساس پایگاه اینترنتی وزارت کشور امارات، که در ماه دسامبر سال ۲۰۲۰ میلادی، روزآمد شده است، واحد تحقیقان دفتر مدیرکل، مسئولیت دریافت شکایات علیه پلیس و نیروهای امنیتی و اعضاء آن‌ها و تحقیق در این خصوص را بر عهده دارد؛

ک) اشاره به گزارش تهیه شده از سوی سر دیوید کلورت - اسمیت^{۳۲} مدیر سابق دادستان‌های عمومی بریتانیا مبنی بر ارائه اسناد و مدارک در زمینه کمک‌های مالی قابل توجه امارات متحده عربی به پلیس بین‌الملل از سال ۲۰۱۷ میلادی، جهت تحت تأثیر قرار دادن اقدامات این سازمان و در تلاش جهت گزینش رئیسی به‌عنوان رئیس آن؛

ل) اشاره به اظهارات کلورت - اسمیت در خصوص حاکی بودن انتخاب رئیسی از فرستادن پیامی به تمامی جهان مبنی بر احترام قائل نشدن و یا کم احترام گذاردن پلیس بین‌الملل به حقوق بشر و بستن چشمان خود به روی شکنجه و سرکوب؛

م) اشاره به اظهارات جو استورک، معاون بخش خاورمیانه در دیده‌بان حقوق بشر، مبنی بر منجر شدن گزینش یکی از مقام‌های عالی یک نهاد دولتی ناقض حقوق بشر، به‌عنوان ریاست پلیس بین‌الملل، به مخاطره افکندن اعتبار این سازمان به‌عنوان سازمان مجری قانون بین‌المللی که به حقوق بشر احترام می‌گذارد^{۳۳}؛

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

۳- انتشار گزارش از سوی مرکز بین‌المللی برای عدالت و حقوق بشر^{۳۴} در روز سه‌شنبه ۱۴ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۰، در خصوص گذشت دو سال از مرگ علیا عبدالنور^{۳۵} و فقدان هرگونه مسئولیت‌پذیری از سوی مقام‌های امارات متحده عربی در این زمینه. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

^{۳۲}Sir David Calvert-Smith

^{۳۳} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2021/05/05/interpol-uae-officials-candidacy-raises-human-rights-alarms>

^{۳۴}International Centre for Justice and Human Rights

^{۳۵}Alia Abdelnour

الف) اشاره به اقدام مرکز بین‌المللی برای عدالت و حقوق بشر، در دومین سالگرد مرگ علیا عبدالنور، فعال حقوق بشری، در روز ۴ مه سال ۲۰۱۹ میلادی، به تجدید درخواست خود از مقام‌های اماراتی جهت انجام تحقیقی جدی و مستقل در زمینه تمامی موارد نقضی که علیا عبدالنور در معرض آن‌ها قرار گرفته و منجر به وخامت وضعیت سلامت وی شده است، همچنین مسئول به شمار آوردن و مجازات کسانی که در این جنایت دست داشتند؛

ب) اشاره به مرگ علیا عبدالنور، در بیمارستان التوام^{۳۶} در امارت العین^{۳۷}، از امارات متحده عربی، پس از ممانعت به عمل آوردن دادستان عمومی از صدور مجوز برای برخورداری او از مرخصی پزشکی، به‌رغم شرایط جسمی وی: گفتنی است که وضعیت سلامتی او به دلیل گسترش بیماری سرطان به تمامی بدن وی، در پی دستگیری او در روز ۲۸ ژوئیه سال ۲۰۱۵ میلادی، از سوی نهاد امنیتی کشور، به شدت رو به وخامت نهاده بود؛

ج) اشاره به قرار گرفتن عبدالنور در معرض ناپدیدشدگی قهری، اعمال شکنجه و سوءاستفاده و این در حالی بود که مقام‌های مسئول وی را بی‌درنگ به بیمارستان منتقل نکردند و گذاشتند تا او رنج بکشد و از صدور دستور آزادی وی برای این‌که بتواند آخرین روزهای زندگی خود را در منزل و در کنار خانواده خود بگذراند، امتناع ورزیدند؛

د) اشاره به اقدام عامدانه مقام‌های امارات متحده عربی به نقض حق عبدالنور در زمینه برخورداری از مراقبت‌های پزشکی پس از رو به وخامت نهادن سلامتی او، گسترش سرطان به تمامی بدن وی، ناتوانی او جهت ایستادن یا راه رفتن بدون کمک و شدت درد و رنج، پوکی استخوان و کاهش شدید وزن وی؛

ه) اشاره به امتناع مقام‌های اماراتی از آزاد کردن عبدالنور به دلایل پزشکی و فراهم آوردن امکان مرگ او در آرامش، به‌رغم درخواست‌های متعدد خانواده وی و درخواست کارشناسان سازمان ملل و سازمان‌های جامعه مدنی که در حالی در روز ۴ مه سال ۲۰۱۹ میلادی، منجر به مرگ او شد که همچنان به تخت زنجیر شده بود و سرانجام نیز در حبس جان باخت؛

و) اشاره به درخواست‌های متعدد بین‌المللی جهت انجام تحقیق در زمینه شرایط مرگ علیا عبدالنور و قرار گرفتن او در معرض شکنجه و سوءرفتار، علاوه بر محرومیت وی از مراقبت‌های پزشکی لازم، هم از سوی خانم راوینا شمداسانی^۳؛ سخنگوی کمیسر عالی حقوق بشر سازمان ملل و هم سخنگوی اتحادیه اروپا، در روز ۷ مه سال ۲۰۱۹ میلادی، مبنی بر درخواست از مقام‌های امارات متحده عربی جهت احترام گذاردن به تعهدات خود در راستای مقابله با شکنجه و مورد بررسی قرار دادن قانون ضد تروریسم؛

ز) اشاره به اقدام دبیرکل سازمان ملل، در ماه سپتامبر سال ۲۰۱۹ میلادی، به انتشار گزارش سالانه خود در زمینه اقدامات تلافی‌جویانه، مبتنی بر گردآوری موارد گزارش شده در زمینه اعمال اِرعاب و اقدام تلافی‌جویانه علیه کسانی که با سازمان ملل همکاری می‌کنند و اشاره به موارد متعدد نقض حقوق بشر از سوی نهاد امنیتی و مدیریت زندان در امارات متحده عربی، علیه علیا عبدالنور و بی‌اعتنایی عامدانه به شرایط او که منجر به مرگش شد؛

ح) اشاره به تأیید تداوم اقدام مقام‌های امارات متحده عربی به امتناع از قرار دادن زندانیان بیمار تحت مراقبت‌های پزشکی لازم و رفتار تحقیرآمیز با آنها در زندان الوئبه^۴، از سوی مرکز بین‌المللی برای عدالت و حقوق بشر که منجر دست زدن امینه العبدلی^۵ و مریم البلوشی^۶ به اعتصاب غذا به دلیل بی‌اعتنایی عمدی مقام‌ها به وضعیت سلامتی آنها شد:

حال این مرکز نگران است که این دو زندانی نیز به سرنوشت علیا عبدالنور دچار شوند؛

ط) اشاره به اقدام این نهاد حقوق بشر به تجدید درخواست خود از دولت امارات متحده عربی و دادستانی عمومی جهت آغاز تحقیقی جدی و بی‌طرفانه در زمینه قرار گرفتن علیا عبدالنور در معرض شکنجه، سوءرفتار، ناپدیدشدگی قهری و بی‌اعتنایی پزشکی پیش از مرگ خود، مسئول به شمار آوردن عاملان این موارد و ارائه حق درخواست غرامت، جبران و بازپروری از سوی خانواده او؛

^۲Ravenna Shamdazani

^۳Al Wathba

^۴Amina Al-Abduli

^۵Maryam Al-Balushi

ی) اشاره به همچنین درخواست این مرکز از مقام‌های کشور جهت به مجازات رساندن دادستان عمومی به دلیل قصور، سرسختی و امتناع وی از آزاد کردن عبدالنور به دلایل پزشکی، به‌رغم رو به وخامت نهادن شرایط او و وجود مبانی حقوقی لازم جهت برخورداری وی از این حق.^{۴۲}

ب) موارد نقض حقوق بشر از سوی عربستان سعودی و امارات متحده عربی در سایر کشورهای منطقه

* ائتلاف به رهبری عربستان

- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور، در روز چهارشنبه ۲۲ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۰، به نقل از سازمان حقوق و آزادی‌های «سَم»،^{۴۳} در خصوص مرگ یک شهروند مجارستانی بر اثر شکنجه در زندان شبه‌نظامیان شورای انتقالی جنوب در عدن. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به تأیید مرگ یک شهروند مجارستانی بر اثر شکنجه به دست نیروهای شورای انتقالی جنوب، برخوردار از حمایت امارات متحده عربی، در شهر عدن در ماه رمضان سال گذشته، پس از دستگیری وی در هتلی در منطقه مُعَلَّاء^{۴۴} از سوی سازمان حقوق و آزادی‌های «سَم»؛

ب) اشاره به صدور بیانیه از سوی این سازمان حقوق بشری، مبنی بر دستیابی آن به شهادت‌های زندانیان سابق، مبنی بر مرگ یک شهروند مجارستانی به نام گیورگی کولتای^{۴۵}؛ معروف به عبدالحکیم فارس^{۴۶} (یا کیمو)^{۴۷}؛ ۴۴ ساله، در بازداشتگاه وضاح^{۴۸} در ماه رمضان سال ۲۰۲۰ میلادی؛

^{۴۲} گزارش مرکز بین‌المللی برای عدالت و حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://icjhr.org/alia-abdelnours-death-two-years-on-still-no-accountability>

^{۴۳} SAM Organisation for Rights and Liberties

^{۴۴} Mualla

^{۴۵} Gyorgy Koltai

ج) اشاره به شهادت‌های زندانی دیگری در این زمینه، مبنی بر دستگیری کولتای توسط نیروهای امنیتی در هتلی در مُعلا، پس از رسیدن او به عدن از مجارستان در سال ۲۰۲۰ میلادی و انتقال او به واحد ضدتروریستی زندان وضاح، واقع در ساحل گُلد مور^۹ که برای دو تا سه ماه در آنجا نگاه داشته شد؛

د) اشاره به قرار گرفتن کولتای در زمان حبس در این زندان در معرض شکنجه‌های شدید: این در حالی بود که او از بیماری قلبی رنج می‌برده، به ویروس کرونا مبتلا شده و مدیریت زندان از ارائه مراقبت‌های درمانی لازم به وی امتناع ورزیده، تا این‌که در روز ۲۷ ماه رمضان سال گذشته جان‌باخته بود. گفتنی است که این سازمان حقوق بشری توانست به اظهارات مقام‌های رسمی در این زمینه دست یابد؛

ه) اشاره به مشغول بودن کولتای به فعالیت در استان حدیده، به‌عنوان بخشی از گروهی فنی، از سال ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۲ میلادی، پیش از دستگیری وی از سوی نیروهای انصارا... و حبس او از سال ۲۰۱۵ تا ۲۰۱۷ میلادی که در این مدت نیز به شدت مورد شکنجه قرار گرفته و سپس آزاد شد: وی پس از آزادی از زندان به مجارستان بازگشت و در سال ۲۰۲۰ میلادی مجدداً وارد یمن شد؛

و) اشاره به تأیید اقدام نیروهای ضدتروریستی و نیروهای مسلح در شهر عدن، تحت تسلط شورای انتقالی جنوب، برخوردار از حمایت امارات متحده عربی، به دستگیری خودسرانه و ناپدید کردن قهری ده‌ها تن از مردم این شهر در زندان وضاح که از آن برای پنهان کردن ربوده‌شدگان استفاده می‌کنند و برخی از زندانیان نیز بر اثر شکنجه در آن جان‌باخته‌اند؛

ز) اشاره به درخواست این نهاد حقوق بشری از مقام‌های محلی استان عدن جهت حمایت به عمل آوردن از حقوق زندانیان، آزاد کردن بی‌درنگ تمامی کسانی که خودسرانه محبوس

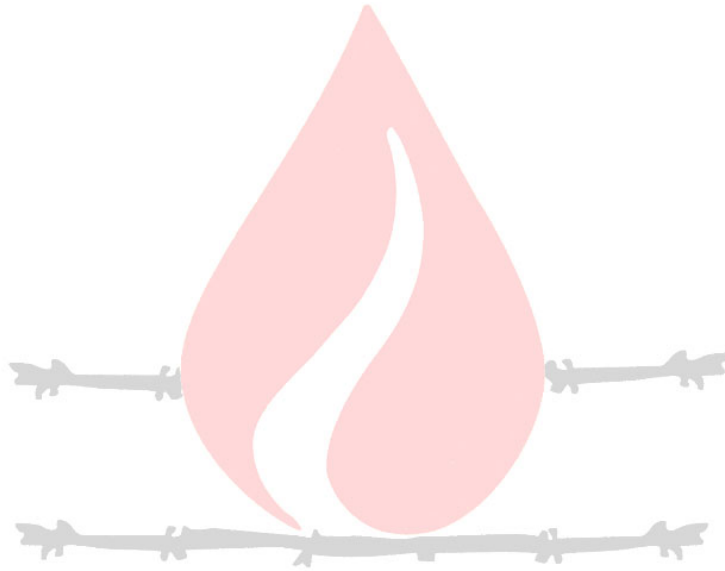
^۹Abdul Hakim Faris

^{۱۰}Kimo

^{۱۱}Waddah

^{۱۲}Gold Moore

شده‌اند و فراهم آوردن امکان دسترسی بی‌درنگ اعضاء خانواده، وکلا و ناظران مستقل به زندان‌ها، به‌منظور کاهش مخاطره وقوع سوءرفتار در این اماکن:^۵

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

^۵ گزارش پایگاه خبری - تحلیلی میدل ایست مانیتور. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.middleeastmonitor.com/20210512-hungarian-citizen-dies-under-torture-in-stc-militia-prison-in-aden>